

Warszawa, dnia 25 marca 2025 r.

STANOWISKO

w sprawie prowadzonej przez Minister Edukacji Barbarę Nowacką polityki edukacyjnej, w kontekście usunięcia ze szkół przedmiotu wychowanie do życia w rodzinie i wprowadzenie odmiennego modelu edukacji seksualnej w ramach edukacji zdrowotnej

Koalicja na Rzeczn Ocalenia Polskiej Szkoły **nie akceptuje politycznych i ideologicznych działań Minister Edukacji Barbary Nowackiej**, uderzających w dobro uczniów, dobro rodzin i przyszłość Państwa Polskiego, a ponadto nierespektujących hierarchii źródeł prawa i lekceważących badania naukowe oraz opinie rodziców w sprawie kształcenia i wychowania dzieci.

Uznajemy za niedopuszczalne usunięcie ze szkół przedmiotu „wychowanie do życia w rodzinie” i zastąpienie go realizowaną w ramach edukacji zdrowotnej permissywną edukacją seksualną. Działanie to wyczerpuje wszystkie wymienione wyżej zarzuty niekompetencji i zaniedbań, odbierając władzom oświatowym społeczną i polityczną wiarygodność.

Uderzenie w dobro uczniów i rodzin zostało udokumentowane w opiniach specjalistów z zakresu pedagogiki, psychologii, medycyny i dziedzin pokrewnych, złożonych w ramach konsultacji publicznych dotyczących projektów rozporządzeń wprowadzających do postawy programowej edukację zdrowotną i usuwających z niej zajęcia wychowania do życia w rodzinie. Mowa m.in. o „Uwagach do projektów rozporządzeń Ministra Edukacji dotyczących likwidacji wychowania do życia w rodzinie i wprowadzenia do szkół przedmiotu edukacja zdrowotna” Koalicji na Rzeczn Ocalenia Polskiej Szkoły, „Opinii eksperckiej Instytutu Profilaktyki Zintegrowanej w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Edukacji z dn. 29 października 2024 r. dotyczącego uchylenia zajęć „Wychowanie do życia w rodzinie” i wdrożenia nowego przedmiotu „Edukacja zdrowotna” (...)” czy „Stanowisku Katolickich Stowarzyszeń Medycznych wobec prób wdrożenia systemowej deprawacji seksualnej dzieci w polskich szkołach”. Dokumenty te uznają za wielce szkodliwe traktowanie edukacji seksualnej w sposób wyizolowany podczas wychowywania dzieci i młodzieży do dorosłego życia, w tym życia rodzinnego. Niestety jedynie niewielka część krytycznych i merytorycznych uwag została przez projektodawców uwzględniona.

Uderzenie w przyszłość Państwa Polskiego wiąże się z kryzysem demograficznym i wachlarzem problemów rodzących się z niezastępowalności pokoleń. Walka z kryzysem wymaga od państwa prowadzenia intensywnej polityki prorodzinnej,

w tym prorodzinnej i pronatalistycznej edukacji. Zastąpienie wychowania do życia w rodzinie edukacją seksualną, deprecjonującą rodzinę i jej funkcję prokreacyjną, uderza w polską rację stanu.

Nierespektowanie hierarchii aktów prawa dotyczy kształtu rozporządzeń wprowadzających do podstawy programowej kształcenia ogólnego nowy model edukacji seksualnej. Model ten pozostaje w sprzeczności z art. 18 Konstytucji RP, który stanowi, iż „Małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej”. Sprzeczność dotyczy także delegacji ustawowej. Rozporządzenia nie przekazują informacji dotyczących zasad świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa oraz wartości życia w fazie prenatalnej, do czego zobowiązuje art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży. Ponadto nowe treści programowe deprecjonują wartość trwałego, stabilnego małżeństwa i rodziny w życiu społecznym.

Lekceważenie badań naukowych uwidocznione jest w nieuwzględnieniu analizy i oceny dotychczasowego stanu edukacji seksualnej w Polsce. Dobór treści przez autorów podstawy programowej odpowiada tematyce popularnej w programach innych krajów, z pominięciem zarówno różnic kulturowych, jak i skutków społecznych programów. Autorzy nie korzystają z międzynarodowych badań i statystyk porównawczych, dotyczących chorób wenerycznych czy stabilności życia rodzinnego. Dystansują się od polskich badań w zakresie profilaktyki problemów dzieci i młodzieży, w tym przeprowadzonych przez Instytut Badań Edukacyjnych w latach 2014-2015 oraz badań publikowanych przez Instytut Profilaktyki Zintegrowanej. Pomijają zasadniczy w tym temacie raport z badań Instytutu Badań Edukacyjnych z 2015 roku, który jest wciąż poważną diagnozą zajęć wychowania do życia w rodzinie, jak też potrzeb rodziców i samej młodzieży w obszarze wspierania rozwoju psychoseksualnego¹.

Lekceważenie opinii rodziców przejawia się w podejściu Minister Edukacji do rzesz ludzi jednoczących się w ostatnich miesiącach, w wielu miastach Polski, na protestach i demonstracjach pod wspólnym hasłem „TAK dla edukacji, NIE dla deprawacji!” oraz masowo wysyłających sprzeciwu do Ministerstwa Edukacji Narodowej wobec wdrażanej permissywnej edukacji seksualnej. Niechęć do prowadzenia przez MEN merytorycznej dyskusji z osobami przeciwnymi zmianom, a nawet podejmowanie prób ich publicznego dezawuowania, ujawnia zarówno brak kierowania się zasadami demokratycznymi w resorcie, jak też brak dobrego obyczaju.

¹ Zob. Opinia ekspercka Instytutu Profilaktyki Zintegrowanej w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Edukacji z dn. 29 października 2024 r. dotyczącego uchylecia zajęć „Wychowanie do życia w rodzinie” i wdrożenia nowego przedmiotu „Edukacja zdrowotna” przygotowana w ramach konsultacji publicznych.

W zaistniałej sytuacji, wyczerpawszy liczne, rzeczowe argumenty, które nie doprowadziły do porozumienia z przedstawicielami resortu edukacji, **Koalicja na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły, zrzeszająca ponad 80 organizacji pozarządowych, uznaje za nielegalne ministerialne rozporządzenia, wprowadzające do podstawy programowej model permissywnej edukacji seksualnej w miejsce zajęć wychowania do życia w rodzinie. Rozporządzenia te naruszają bowiem zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, są sprzeczne z delegacją ustawową, a nade wszystko wprowadzają do szkół treści szkodliwe dla dziecka, rodziny oraz całego Narodu.**

W imieniu Koalicji na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły

Koordynatorzy i Rada KROPS

Hanna Dobrowolska, Ruch Ochrony Szkoły

Bartosz Kopczyński, Towarzystwo Wiedzy Społecznej w Toruniu

*Agnieszka Pawlik-Regulska, Stowarzyszenie Nauczycieli i Pracowników Oświaty
„Nauczyciele dla Wolności”*

mec. Marek Puzio, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris

Sebastian Zuber, Stowarzyszenie Serce Wolności

dr Zbigniew Barciński, Stowarzyszenie Pedagogów NATAN

Mirostawa Chmielewicz, Centralna Diakonia Społeczna Ruchu Światło-Życie

Magdalena Czarnik, Stowarzyszenie Rodzice Chronią Dzieci

Jolanta Dobrzyńska, Ruch Ochrony Szkoły

mec. Jerzy Kwaśniewski, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris

Marcin Perłowski, Centrum Życia i Rodziny

Sławomir Skiba, Stowarzyszenie Kultury Chrześcijańskiej im. Ks. Piotra Skargi

Załącznik: Lista organizacji zrzeszonych w KROPS.